

VAŠČAN

Lokalna novica je kraljica

Gorenjski Glas

Izboljšati sodelovanje z občino

Novi predsednik Sveta Krajevne skupnosti (KS) Kokrica je Matej Sušnik z Mlake. »Sem poročen, imam dva otroka. Doma imamo tudi kmetijo, tako da je zdaj, ko sem še predsednik Sveta KS Kokrica, kar precej pestro. V delo sem vpjet od jutra do večera – najprej služba, nato kmetija in delo v KS,« je dejal.

Matej Sušnik je bil član Sveta KS Kokrica že v prejšnjem mandatu, kar ga je tudi vodilo k ponovni kandidaturi. »Za ponovno delo v svetu KS sem se odločil, ker smo dobro delali že v prejšnjem mandatu in sem si želel, da bi nadaljevali že začete projekte, ki so ostali na pol poti. Po naključju sem postal tudi predsednik sveta KS, predvsem zato, ker gre za moj drugi mandat, večina drugih članov pa teh izkušenj nima,« je povedal.

Sušnik na podlagi izkušenj iz prejšnjega mandata največji problem krajevne skupnosti, ne samo Kokrice, ampak vseh primestnih, vidi v sodelovanju z Mestno občino Kranj (MOK). »Na občini ni pravega posluha za naše potrebe. Stvari, ki so pomembne tudi na državni ravni, se po krajevnih skupnosti še izpeljejo, sicer pa imam občutek, da je vse bolj usmerjeno v center in njemu bližnje krajevne skupnosti. Zato si bom prizadeval, da se v tem mandatu približamo občini in obratno, da se tudi občina približa nam, da vloži v našo KS več sredstev. Zdaj, ko imamo v Kranju podžupanjo Manjo Zorko, ki je zadolžena prav za krajevne skupnosti, pričakujem, da bo sodelovanje z MOK vendarle boljše kot v preteklosti.«

Prioriteta KS Kokrica v tem štiriletnem mandatu sta vrtec in šola, poudarja Sušnik. »Za vrtec je letos v občinskem proračunu rezerviranih tudi nekaj sredstev, zato bomo pritiskali na občino, da grede projekti naprej in da ta denar tudi porabijo.«

Stik s KS

Krajani lahko predloge in pobude na KS Kokrica naslovijo po e-pošti na naslov kokrica.ks@gmail.com in po telefonu na številko 040 195 867 (v času uradnih ur). Svoje pobude, predloge itd. lahko oddajo tudi v nabiralnik ob vhodu v prostore KS.

VAŠČAN

Vaščan je priloga Gorenjskega glasa o krajevni skupnosti Kokrica.

Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa.

Odgovorna urednica: Marija Volčjak

Urednik: Simon Šubic

Telefon: 04/201-42-00, faks: 04/201-42-13

E-pošta: info@g-glas.si

Tehnični urednik: Grega Flajnik

Izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Nazorjeva ulica 1, Kranj; priprava za tisk: Gorenjski glas; tisk: Nonparel, d. o. o.; distribucija:

Pošta Slovenije

Vaščan, številka 1, je priloga 30. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 14. aprila 2023. Naklada je 1100 izvodov. Prejmejo jo vsa gospodinjstva v krajevni skupnosti Kokrica.

Fotografija na naslovnici: Tina Dokl

Matej Sušnik, predsednik Sveta KS Kokrica / Foto: Tina Dokl

Na ureditev čaka tudi nekaj cest, tudi na Mlaki, kjer je v minulem mandatu potekal projekt GORKI. »Od gradnje je ostala zelo poškodovana glavna Golniška cesta, ki jo bo treba sanirati, če bo seveda posluh na strani MOK. Tudi v vasi je ostala nedokončana ena cesta, o čemer se že dogovarjamo z občino in podžupanjo Manjo Zorko. Gre za Mlaško cesto od križišča z Golniško cesto do Štefetove ulice. Ko se je pred več kot dvema letoma začelo tam kopati za kanalizacijo, smo se sestali z lastniki na tistem delu in predlagali, da se cesta razširi na vsaj pet metrov s pločnikom. Predlog je bil, da bi vgradili povozni robnik, kar bi omogočilo srečanje dveh avtomobilov, ko je pločnik prazen. Pobuda je bila podana že 29. januarja 2021, a so se žal vse aktivnosti zavlekle. Ko so tako zaključili projekt GORKI, so tam položili le grobi asfalt, tudi vsi jaški so nižje od nivoja ceste. S podžupanjo smo se zdaj dogovorili, da si skupaj z lastniki še enkrat ogledamo situacijo na terenu in ugotovimo, ali se vsi še vedno strinjajo s predlogom za razširitev ceste,« je napovedal Sušnik. Odprt je ostal tudi projekt Pokopališke ceste, kjer je načrtovana razširitev s pločnikom in

kolesarsko stezo, podobno pa je treba urediti tudi Cesto na Belo, je dodal.

KS Kokrica si bo prizadevala tudi za ureditev Bobovških jezer in športnega parka, za kar je že narejen projekt, a je trenutno na čakanju, ker vsi lastniki niso podpisali soglasij. »Upamo, da bomo lahko v tem mandatu projekt ponovno oživili in ga vsaj začeli uresničevati.«

Z zadrugo Sloga se KS Kokrica tudi dogovarja za odkup prizidka doma krajanov. »Načelo ma bi morali zadevo realizirati v pol leta, ko se izteče tudi najemna pogodba. V sodelovanju z MOK bomo ocenili vrednost prizidka in skušali izvesti odkup,« je pojasnil Sušnik. Letos je prioriteta tudi dokončna ureditev kletnih prostorov v domu. Manjka nekaj vrat, urediti je treba stopnice in predprostor. »V načrtu imamo tudi rekonstrukcijo balkona v dvorani, ki je bila že obnovljena, in ureditev ozvočenja in razsvetljave odra, da ga bodo društva za svoje prireditve še lažje uporabljala, ne smemo pa tudi spregledati, da se je na našem območju ustanovilo tudi novo gledališko društvo SNG Kranj. Potrebujemo tudi nekaj miz in stolov za kletni prostor, kjer je sejna soba,« je še povedal Sušnik. **Simon Šubic**

Obvestilo krajanom

Spoštovane krajanke in krajani, zakorakali smo že globoko v pomlad in začela so se tudi dela na poljih in travnikih, zato je v prometu tudi več traktorjev in drugih kmetijskih strojev. Ker so kmetje zelo odvisni od vremena in morajo v kratkem časovnem obdobju lepega vremena postoriti čim več, kar lahko, vas na tem mestu pozivam, da ste strpni do nekoliko počasnejših vozil v prometu in da s svojo vožnjo ne ovirate sebe in drugih ljudi v prometu. Prav tako se potrudite, da na ozkih cestah, ki so namenjene tudi dostopu do kmetijskih površin, odstopite dovolj prostora traktorjem in kmetijskim strojem, kadar se z njimi srečujete, in da na takih cestah tudi ne poskušate prehitovati prej omenjenih vozil.

Matej Sušnik, predsednik KS Kokrica

Člani novega sveta krajevnosti

Podpredsednica sveta KS Nataša Majcen s Kokrice je zaposlena na področju pravic iz javnih sredstev. V tem mandatu je bila ponovno izvoljena za mestno svetnico. Je članica dveh svetov zavodov Mestne občine Kranj (MOK) in predsednica Komisije za gospodarstvo, turizem in kmetijstvo pri MOK, v prostem času pa članica Kulturnega društva Folklorna skupina Iskraemeco. »Ob kandidaturi za mestni svet sem se odločila tudi za kandidaturo v svet KS Kokrica. Hvala vsem za izkazano zaupanje, ob tem pa čutim veliko odgovornost, da uresničim svoje obljube in zastavljene cilje, ki se vlečejo še iz predhodnega mandata. Še vedno se bom zavzemala, da se območje ob nogometnem igrišču, ki ne sega v zaščiten območje in je v lasti KS Kokrica oziroma MOK, uredi v športni park, kjer se bomo zopet lahko družili mladi in starejši. Cilj je tudi ureditev lastništva prizidka kulturnega doma, v katerem po končani prenovi vidim dnevni center za starejše.«

Član Sveta Iztok Škofic z Mlake je bil v prejšnjem mandatu podpredsednik KS. Vodi kabelsko telekomunikacijsko operatersko podjetje TELE-TV in je odgovoren za tehnično vodenje regionalnega programa GTV – Gorenjske televizije. Je tudi član uprave Združenja kabelskih operaterjev Slovenije, predsednik krajevnosti organizacije Društva izgnancev Slovenije DIS, član slovenske organizacije turističnih novinarjev in svetovnega združenja novinarjev. Znova je kandidiral na pobudo prijateljev, saj je njegovo poslanstvo spodbujanje sodelovanja, spoštovanja, sprejemanja drugačnosti in iskanja skupne poti za doseg čim več dobrih ciljev, je povedal. »To pomeni od ureditve obstoječih ter novih cest in pločnikov do izgradnje športnega centra pri Bobovskih jezerih in da se po končani izgradnji fekalne kanalizacije lotimo še tistih projektov, ki nas bodo v KS bolj povezovali na vseh področjih udejstvovanja.«

Aleksander Rotovnik z Mlake je nadzornik elektroenergetske kritične infrastrukture v ljubljanskem kliničnem centru. Je tudi veteran vojne za Slovenijo. »Kandidiral sem, da po svojih močeh skušam pomagati KS Kokrica, posebej pa bližjim sovaščanom, ki so nekoliko pogrešali oseben stik s prejšnjo KS. Rad bi pomagal skupaj z drugimi člani sveta KS, da v tem mandatu poskušamo čim več postoriti za našo KS,« je povedal.

Franci Strniša s Kokrice je upokojen direktor nekdanje zavarovalnice Adriatic Slovenica Kranj. Aktiven je tudi na drugih področjih, med drugim je podpredsednik Rdečega križa Slovenije, predsednik kranjske strelske zveze in član upravnih odborov Rdečega križa Kranj in Avto-moto društva Kranj. »Najlažje je doma na kavču sedeti in kritizirati, včasih je treba kakšno zadevo tudi premakniti, zato sem tudi privolil v kandidaturo na povabilo Povezanih lokalnih skupnosti,« je dejal. Deloval je v civilni iniciativi na Cesti na Belo v zvezi z gradnjo Domplanovih blokov. »Prizadevali smo si, da se uredi Cesta na Belo, kar se je do neke mere že uresničilo, in cesta od Bobovka do meje s preddvorsko občino, ki je ena najnevarnejših cest v MOK. Če jo bomo uredili, bomo že kaj nekaj naredili. Seveda si bom prizadeval za dobre stvari po vsej KS Kokrica in da prejmemo več sredstev od občine, saj je bilo v preteklem mandatu podeželje kar nekoliko zapostavljeno.«

Andraž Šifrer s Kokrice je poveljnik Gasilske reševalne službe Kranj, aktiven je tudi v PGD Kokrica. Prav gasilci so ga tudi predlagali za člana Sveta KS Kokrica. »Gasilci predstavljamo srce in steber naše KS, zato je prav, da imamo svojega predstavnika v KS, ni pa to edini razlog za kandidaturo. Na vas gledam kot na celoto, kar sem dokazal tudi že v preteklosti, saj delujem in pomagam tudi v drugih društvih. Želim si še boljšega sodelovanja in povezovanja med društvi, da skupaj izpeljemo tudi večje projekte. Moja želja je tudi nadaljevanje aktivnosti za ureditev športnega parka, ki je neizkoriščen biser za šport na širšem območju Kranja. Pravi čas je tudi, da pritisnemo na MOK za izvedbo najpomembnejših projektov – povečanje šole in vrtca, ureditve pločnikov, nekaterih cest...«

Mitar Vujinović z Mlake je zaposlen v podjetju Goodyear kot vodja tima za kakovost in uniformnost. V tem mandatu je mestni svetnik, je tudi predsednik KD Brdo. »Imam veliko izkušenj z delom in vodenjem na društveni ravni, svoje izkušnje pa bi rad prenesel tudi na raven KS. Med krajanje je premalo zanimanja za skupnost, družabno življenje in to bi rad spremenil. Kot mestni svetnik bom problematiko KS Kokrica tudi lažje predstavljal na občinski ravni. Želim si, da bi po KS zgradili

Nataša Majcen

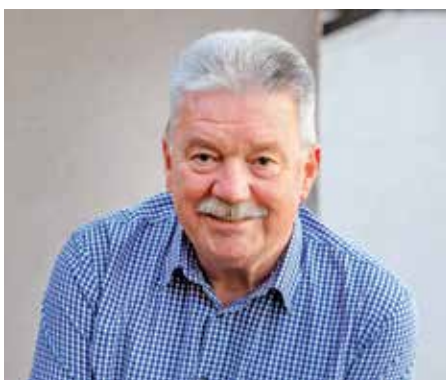

Iztok Škofic

Aleksander Rotovnik

več otroških igrišč in večji rekreacijski center, predvsem zaradi otrok in mladine. Dobrodošel bi bil tudi piknik prostor, ki bi ga lahko krajanje uporabljali za druženje.«

Franci Strniša

Andraž Šifrer

Mitar Vujinović

Naša vas – dom Nike in Anžeta!

Že od nekdaj je bil šport v vaseh krajevne skupnosti Kokrica zelo množičen in pomemben. Najbolj za otroke in najstnike, iz katerih so se v desetletjih razvili mnogi vrhunski športniki, pomemben pa je tudi za odrasle in v zadnjem času tudi starostnike.

Že od nekdaj je bil šport v naših vaseh zelo pomemben in množičen. Najbolj za otroke in najstnike, iz katerih so se v desetletjih razvili mnogi vrhunski športniki. Tudi odraslim šport predstavlja pomembno dejavnost, v zadnjem času se vanj vključuje vedno več starostnikov. Od nekdaj nam je športno dejavnost poleti predstavljalo plavanje pa skakanje v tolmune in luže iz čim večje višine, potapljanje v Čukovi in Oretnekovi jami oz. Bobovških jezercih, kot jih imenujemo danes. Seveda pa se je že takrat pojavilo rekreativno kolesarjenje in nastalo je prvo kolesarsko društvo v prejšnji skupni državi Jugoslaviji. Tudi igranje nogometa, balinanje, kegljanje, fucanje, sekanje pirhov in nožkanje so bili naši množični športi.

Pozimi, ko je zapadlo veliko snega in je pritisnil mraz, so »oživele« zaledenele luže za drsanje in hokej, zasneženi hribčki pa za sankanje, smučanje in skakanje s smučmi. Skakalnica so bile vsepovsod po vaseh, saj so vsi skakali, mladi in manj mladi. Dandanes temu rečemo: Kdor ne skače, ni Slovenec! Največja skakalnica je bila zgrajena v Udin borštu, v t. i. Zelencih sredi gozda, omogočala naj bi skoke celo do neverjetnih dvajset metrov. Še pred leti so se videli sledovi te skakalnice in torej ni naključje, da je v sedemdesetih letih in kasneje na njej kraljeval domačin Bogdan Norčič. Prav posebej »korajžen« mladenič, ki je leta 1977 v Planici za nekaj let postal nesojeni letalec z najdaljšim poletom na svetu, poletel je za takrat neverjetnih 181 metrov, a žal je podrsal z rokami.

In tako duh skakanja ostaja med nami še sedaj, vse do zadnjega svetovnega prvenstva letošnjega marca v Planici, kjer sta v sam vrh posegla naša krajana Nika Križnar in Anže Lanišek. Oba iz vasi Mlaka; Nika stanuje na jugu za gostiščem Dežman, Anže pa na severu, na Griču, kot ga imenujemo po domače. Tam blizu, kjer je bilo nekoč vaško smučišče Kriva dolina s smuko za vse »štamfarje« in seveda obvezno z nekajmetrsko skakalnico.

Svet krajevne skupnosti (KS) je skupaj z gasilci in pridnimi pomagači v ponedeljek, četrtega aprila, na športnem igrišču osnovne šole pripravil slavnostni sprejem za oba vrhunska letalca. Čeprav težko, a vseeno nam ju je uspelo uloviti ravno na ta prvi aprilski ponedeljek, saj sta po naporni sezoni prišla domov – domov v našo vas. Tako se je slavilo in praznovalo.

Dogodek je povezovala Irena Hudobivnik, pozdravil nas je novi predsednik KS Matej Sušnik, Mestno občino Kranj pa je zastopala podžupanja, zadolžena za krajevne skupnosti, Manja Zorko. Z vzkliki in čestitkami smo naša junaka pozdravili, zadonela je pesem, saj se je z dobrimi vižami predstavil ansambel Pozdrav, za varnost in vse ostalo pa so kot običajno poskrbeli pridni in marljivi kokrški gasilci s predsednikom Blažem,

Na prvi aprilski ponedeljek se je v naši vasi slavilo in praznovalo. / Foto: Iztok Škofic

vsestranskim Jakom in vedno zgovornim Darkom na čelu ter seveda s pomočjo še veliko dodatnih parov gasilskih rok.

Anže je prišel s kapo in tokrat brez visokih skakalnih smuč, sproščeno in s širokim nasmeškom, Nika pa brez čelade, da so njeni lepi dolgi lasje pobegnili iz večmesečnega mečkanja pod čelado in končno svobodno zaplapolali v močnem mrzlem vetru, enako kot množica slovenskih zastav v rokah okoli dvesto srčnosti in ponosa polnih prisotnih krajanov. Nika je dosegla bron v mešani ekipni tekmi letošnje sezone in manjka ji le nekaj metrov do njenega naslednjega cilja, poleteti dvesto metrov. Anže pa je z zadnjim skokom v Planici in trikrat drugim mestom, ekipno in posamično, zasedel tretje mesto na svetu v skupnem seštevku vseh tekmovanj in je najboljši Slovenec. Posebno odličje, več kot čisto zlato, pa si je Anže – po mojem in mnenju mnogih ljubiteljev športa, predvsem Poljakov – prislužil s posebno človeško, humano, športno, prijateljsko gesto, ko je na oder za zmagovalce prinesel kartonasto podobo tudi odličnega sotekmovalca, letalca Dawida Kubackega, ki je tekmovanje prekinil zaradi pomoči svoji bolni ženi Marti. Podpora drug drugemu, ki jo je izkazal veliki Anže Lanišek na zadnji podelitvi pokalov in priznanj v Planici, ga je tako naredila še večjega, kajti prav takšna dejanja povezujejo ljudi na tem planetu na ljubeč način, še posebej v športu, kjer je marsikdaj rivalstvo za vsako ceno previsoka cena tistih, ki nimajo tako širokega srca, kot naš Anže. Torej nalezimo se dobrih dejanj od Anžeta, ki sedaj odhaja na zaslužen dopust. Obema skakalcema smo krajanje krajevne skupnosti podarili košari domačih dobrot, se množično fotografirali, naredili kopico selfijev, saj sta oba skakalca/letalca ostala še dolgo časa med nami – kaj ne bi, saj sta tukaj doma in se jima ni mudilo na naslednjo skakalnico ... npr. tam v daljni japonski Saporu. Oba sta velika športnika, prijazna sokrajana, ki si želita stopiti še kakšno stopničko višje.

Hvala vsem soprirediteljem dogodka, Niki in Anžetu pa želimo še veliko dolgih in varnih poletov, tako na letalnica kot v življenju, ter da se bosta še naprej dobro počutila med nami, njunimi sosedi in sokrajani v naši vasi pod gorami. Hvala vama od vseh nas.

Reportažo iz slavnostnega sprejema obeh vrhunskih športnikov, naših sosedov, si lahko ogledate tudi na prvi televiziji Gorenjske GTV, preprosto tako, da poskenirate QR-kodo in si jo ogledate na vseh napravah, kjerkoli že ste, kolikokrat želite. **Iztok Škofic**

Uspešnima skakalcema Anžetu Lanišku in Niki Križnar smo podarili košari domačih dobrot. / Foto: Iztok Škofic

Kljub dežju čistilna akcija izvedena

Kljub močnemu dežju je deset krajanov zadnje marčno soboto sodelovalo v tradicionalni čistilni akciji Očistimo Kranj – Kranj ni več usran. Počistili smo območja, kjer je največ obiskovalcev.

V soboto, 25. marca, se je pred Kulturnim domom zbralo deset najbolj pogumnih krajanov krajevne skupnosti (KS) Kokrica – člani Prostovoljnega gasilskega društva Kokrica, član Društva upokojencev Kokrica, trije svetniki KS Kokrica in en bivši svetnik KS Kokrica, ki je v preteklosti vodil čistilne akcije. Kljub močnemu dežju smo se odpravili na teren čistiti po območjih, kjer je največ sprehajalcev in posledično največ v naravo odvženih smeti.

Prvotni načrt čiščenja po rajonih je bilo treba spremeniti zaradi nizke udeležbe in tako se je ekipa razdelila le na dve skupini. Ena skupina je čistila na Bobovku ob ograji posestva Brdo, drugi del prostovoljcev pa se je odpravil na območje tako imenovane pasje poti ob avtocesti. Čistili smo tudi na območju, ki ne spada več v KS Kokrica, v gozdličku med Kokrico in Rupo, saj to vsako leto ostane neočiščeno, je pa lahko dostopno in ga nekateri žal uporabljajo za divje odlagališče odpadkov. Do kosti premočeni smo se odpravili na zahodni del KS, kjer smo čistili ob »kolesarski poti«
čez avtocesto ter ob levi strani povezovalne ceste Kokrica–Polica.

Na čistilni akciji nas je na deževno soboto sodelovalo deset krajanov. / Foto: Nataša Majcen

Za odvoz smeti s štirih zbirnih točk smo se dogovorili s Komunalo Kranj in zadovoljni po opravljenem delu odšli na golaž, ki so nam ga

pripravili organizatorji čistilne akcije Kranj ni več usran, Zveza tabornikov občine Kranj.

Nataša Majcen

Smo med prvimi, ki priskočimo na pomoč

Krajevne organizacije Rdečega križa, kakršna je tudi naša na Kokrici, pomagajo pri človekoljubnih dejavnostih: organizacija krvodajalstva ter pomoči in podpore starejšim, šibkim in bolnim sokrajanom.

Območno združenje Rdečega križa (RK) Kranj je nevladna humanitarna organizacija, ki jo opredeljujejo ženevske konvencije. Z delovanjem po načelih RK – humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost, pomaga pri preprečevanju in lajšanju trpljenja ljudi, pri zaščiti življenja in zdravja, krepitvi gibanja za zdravo življenje ter pri varovanju in spoštovanju človekovih pravic.

Krajevne organizacije Rdečega križa (KORK), kakršna je tudi naša na Kokrici, pomagajo pri človekoljubnih dejavnostih: organizacija krvoda-

jalstva ter pomoči in podpore starejšim, šibkim in bolnim sokrajanom. Kadar se izkaže potreba po organizaciji humanitarne akcije v primeru pomoči družini ali posamezniku (nesreča, požar itd.), smo med prvimi, ki priskočimo na pomoč in znamo zelo hitro izpeljati ustrezne aktivnosti. Starejše krajanke in krajanke ob zaključku leta tudi simbolno obdarimo in se z njimi pogovorimo. Občasno organiziramo tudi merjenja sladkorja, holesterola v krvi, krvnega tlaka in podobne dejavnosti, usmerjene k ozaveščanju krajanov o pomenu njihovega zdravstvenega stanja.

KORK Kokrica že vsa leta zgledno sodeluje s Svetom Krajevne skupnosti Kokrica, njeni člani se udeležujejo akcij in dogodkov v organizaciji krajevne skupnosti, zgledno pa je tudi sodelovanje z društvi, ki delujejo na Kokrici. S tem namenom KORK Kokrica zbira letno članarino na svojem območju z obiskovanjem krajanov od vrat do vrat, kar je bilo v času korone seveda onemogočeno. Ponovno članarino zbiramo po umiritvi koronarazmer. Tisto, kar je najbolj pomembno, je dejstvo, da vsa zbrana sredstva ostanejo za delovanje KORK Kokrica. Vsaka krajevna organizacija ima na računu Območnega združenja RK Kranj svoj podračun, zato vsa sredstva ostanejo na njem in jih uporabimo izključno za dobrobit vsake posamezne krajevne organizacije.

KORK Kokrica uporablja sredstva, zbrana s članarinami in prostovoljnimi prispevki, za enkratne pomoči krajanom v stiski, za organizacijo krvodajalskih akcij, za srečanje najstarejših občanov, za simbolično obdaritev ob obiskih starejših in bolnih krajanov ob novem letu, za žalne sveče ob slovesu od svojih članov in podobno.

Letna članarina že vrsto let znaša pet evrov, vsako vaše večje nakazilo ali vaša donacija pomeni, da ste dodali še prostovoljni prispevek, ki ga bomo še dodatno cenili kot izkaz vašega razumevanja za stisko soljudi oz. sokrajanov. Hvala vsem, ki nam pomagate.

Marija Delavec, predsednica

KORK Kokrica uporablja sredstva, zbrana s članarinami in prostovoljnimi prispevki, za enkratne pomoči krajanom v stiski, za organizacijo krvodajalskih akcij ... / Foto: Tina Dokl

Petdeset let turističnega društva

Skozí številna leta so se menjali člani, menjali predsedniki, a cilj delovanja Turističnega društva Kokrica je ostal isti – skrb za prijetnejšo stran življenja krajanov krajevne skupnosti Kokrica.

Minilo je petdeset let, odkar se je skupina domačinov odločila, da ustanovi Turistično društvo Kokrica. Nekaj zanesenjakov je prepoznalo vrednost Bobovških jezer z raznolikostjo narave in obilnim živalskim svetom, ustanovili so turistično društvo, uspelo jim je prepričati širšo javnost ter dosegli so zaščito območja. Takratna komunala naj bi sicer jezera zasula z odpadki. V novoustanovljenem turističnem društvu so nastajale velike ideje, načrtovali so postavitev gostinskega objekta ob jezercih, organizacijo turističnega kampa, a načrti žal niso uspeli. Zbirali so gradivo za kroniko Krajevne skupnosti (KS) Kokrica, ki je bila kasneje tudi izdana, tiskana je bila tudi prva razglednica vasi Kokrica. V domu krajanov so se izvajale razstave ročnih del, začela se je gradnja gostinskega objekta pod imenom Brunarica, ki je bila vedno dobro obiskana. V času po denacionalizaciji pa je društvo moralo objekt porušiti. Leta 1982 je bila v parku postavljena skulptura, imenovana Mir in prijateljstvo, ki jo je izdelal naš krajan Jože Volarič. Kasneje smo postavili tudi njegovo skulpturo mamuta v krožišču. V nadaljevanju smo redno dopolnjevali program aktivnosti društva, izoblikovali smo več zelo odmevnih prireditev, ki živijo še danes s krajem in tudi širše.

Skozí številna leta so se menjali člani, menjali predsedniki, a cilj delovanja društva je ostal isti – skrb za prijetnejšo stran življenja krajanov KS Kokrica.

Svoj jubilej smo praznovali 14. oktobra 2022 v domu krajanov na Kokrici. Pri vходу v dvorano so nas pozdravili zvoki citer Vide Učakar, Vokalna skupina Kokrčan nas je s himno popeljala v slavnostni del prireditve, predsednica Mimi Rozman je podala uvodne besede. Naša krajanica Marta Močnik in njena hči Katarina sta zapeli venček slovenskih ljudskih pesmi, učenke in učenci Osnovne šole Franceta Prešerna Kranj – Podružnične šole Kokrica so predstavili zgodbico Turizem smo ljudje. Predsednica Gorenjske turistične zveze Lucija Kavčič je podelila priznanje dolgoletnemu članu Francu Venetu, Turističnemu društvu Kokrica pa priznanje Turistične zveze Slovenije. Številne čestitke in pohvale gostov so potrdile, da delamo dobro.

Spomnili smo se vseh predsednikov turističnega društva, vse od nastanka. Vsak izmed njih je dodal številne kamenčke v mozaik danes

Ob 50. obletnici ustanovitve je Turistično društvo Kokrica prejelo priznanje Turistične zveze Slovenije. / Foto: arhiv TD Kokrica

uspešne poti društva. Z nami na praznovanju so bili nekdanji predsedniki Ivan Lužovec, Tone Pleša in Miran Šifrer. V zahvalo za trud in sodelovanje so prejeli skromno darilo.

V zaključek prireditve pa nas je s pesmimi znanih avtorjev pospremil narodnozabavni ansambel Pozdrav in na koncu so skupaj z Vokalno skupino Kokrčan zapeli pesem Čebelar našega Lojzeta Slaka. Seveda je z njimi pela vsa dvorana. Zaključili smo z manjšo pogostitvijo in prijetnim druženjem.

Naše delo je prostovoljno, delamo radi in delamo s srcem. Sodelovanje z dobro voljo in veliko poguma je pot, ki jo bomo nadaljevali še naprej.

Albina Držanič

Turistično društvo Kokrica vabi

V Turističnem društvu Kokrica smo že s polnim korakom zakorakali v letošnje leto, kakor tudi v pomlad. Plan aktivnosti za letošnje leto je dolg in ambiciozen, v sodelovanju in ob podpori ZTKK ga bomo uspešno izpeljali. Pravkar je za nami dobro obiskan dogodek Sekanje pirhov, ki se odvija že 25 let, vsakokrat na velikonočni ponedeljek. Namen prireditve je obujanje starih običajev v naših krajih, z izvirnimi igrami za otroke in odrasle.

Že kmalu, 20. aprila ob 17. uri, bo v Domu krajanov prireditev, imenovana Dih pomladi. Kot že ime nakazuje, je namenjena pomladi in čudoviti, prebujajoči se naravi. Letos bo to že 27. prireditev. Otroci Glasbene šole Kranj in Osnovne šole Franceta Prešerna – Podružnične šole Kokrica bodo z igro in glasbo pričarali zvoke in utrinke iz narave spomladi.

V juniju organiziramo tradicionalni Pohod po mamutovi deželi. Pohod bo v soboto, 10. junija, s startom pri Mercatorju na Kokrici. Pohod je primeren za vse generacije, saj udeleženci lahko izbirajo med krajšo in daljšo traso, vendar pa nobena ni zahtevna. Letos načrtujemo nekaj dopolnitev, kar bo dodana vrednost dogodka, zato je sedaj vabimo vse, ki imate radi naravo in dobro družbo, da se nam pridružite. Vabimo tudi družine z otroki.

S pohodom zaključujemo svoje aktivnosti v prvem delu leta, a tudi jesen in zima bosta polni dogodkov, o katerih bomo redno obveščali kot doslej, po naših ustaljenih kanalih. Aktivno se pripravljata tudi Zbornik, katerega izdajo načrtujemo letos.

Prijazno vabljeni člani društva in vsi krajanje Kokrice z okolico, da se udeležite naših dogodkov, s tem bosta naše prostovoljno delo in trud do-

V juniju organiziramo tradicionalni Pohod po mamutovi deželi. / Foto: arhiv TD Kokrica

bila pravo vrednost. Veseli bomo tudi vaših predlogov, novih idej, kajti vemo, da ne znamo vsega, se pa trudimo biti še boljše.

Albina Držanič

Najstarejši gasilec Peter Škofic

Najstarejši gasilec našega prostovoljnega društva, ki je predlanskega maja praznovalo stoletnico obstoja, je Peter Škofic, po domače Oretnekov Peter z Mlake.

Rodil se je kot šesti, zadnji otrok v družini jeseni davnega leta 1932. Prva dela je opravljal na domači kmetiji, in ko se je nekega dne kot še ne petnajstletni fantič peljal s kolesom na Kokrico, je zaslišal klice: »Peter, Peter, pridi sem.« Klicali so ga gasilci izpred gasilskega doma, starega, lesenega, z majavim stolpom, ki je nekoč stal blizu Gostilne Lakner, na mestu, kjer je danes uvoz v podružnično osnovno šolo dr. Franceta Prešerna. »Pridi med nas, nam eden manjka, boš dober za sla.« To je bil tiste čase mladenič, ki je s torbico nosil cevne spojke in ostale gasilske pripomočke, saj so tisti čas že imeli celo motorno brizgalko Rosenbauer.

Naslednji dan je šel že na pokrajinske vaje v Predoslje, kjer so bili Kokričani med sedmimi ekipami s svojo desetino najboljši, prvi! In tako je ostal gasilec naslednjih že več kot 76 let. Med prvimi gasilskimi »Na pomoč« je bilo gašenje mlina Nagličevega Mihe oz. po domače Škofčovega mlina na Kokrici. Tam, kjer je še danes gospodarsko poslopje in zajezitev. Naslednja leta je bil na vseh gasilskih položajih – napadalec, cevar, strojnik pa več desetletij praporščak, soorganizator veselic, delovnih akcij in neštetokrat redar. Zadnjič pred meseci, ko je v Kranju usmerjal in varoval na vsakoletnem dogodku ocenjevanja prostovoljnih gasilskih društev.

V omari ima skrbno shranjeno in zloščeno že tretjo paradno uniformo. Pred meseci bi jo že

Praznovanje Petrove 90-letnice na njegovem vrtu / Foto: Iztok, GTV

skoraj slavnostno oblekel za svoj devetdesetirojstni dan, pa so ga domači gasilci, sosede, sorodniki in prijatelji presenetili s postavljanjem mlaja, ki se je nadaljevalo z glasbo, plesom in obilno gostijo do poznih ur.

V 91. letu je še klen Gorenjec, gasilec, izjemen vrtničkar in velik gojitelj cvetja, ki ga sam pripravlja iz svojih semen. Peter, še na mnoga zdrava leta!

Iztok Škofic

Pomagali gasiti tudi požar na Potoški gori

Gasilci smo lani med drugim sodelovali pri gašenju požarov v naravi na Potoški gori in na Krasu, sodelovali v intervenciji zaradi požara Majdičevega mlina ... Junija bomo organizirali gasilsko veselico pred Mercatorjem.

V preteklem letu smo gasilci PGD Kokrica posredovali ob obsežnih požarih v naravnem okolju. Najprej smo v občini Preddvor posredovali ob požaru na Potoški gori, kjer smo sodelovali pri gašenju, vodenju in pospravljanju celotne opreme. Na kraju požara smo bili prisotni več kot teden dni. V mesecu juliju smo sodelovali tudi pri gašenju največjega požara v naravi v Republiki Sloveniji na Krasu.

Seveda je glavnina naših posredovanj v Mestni občini Kranj, kjer smo lani nekajkrat pomagali pri odpravljanju posledic naravnih nesreč, predvsem ob vetrolomu in snegolomu. Na tem mestu velja opomniti, da je ob tovrstnih nesrečah ogromno dogodkov in gasilci rešujemo le tam, kjer posledice ogrožajo življenja ljudi, živali ali posledice ogrožajo premoženje. Gasilci smo navkljub vsemu le prostovoljci, ki svoj prosti čas nesebično namenjamo pomoči ljudem v stiski.

Eden izmed bolj obsežnih požarov v preteklem letu je bil zagotovilo požar v zapuščenem

objektu (nekoč Majdičev mlin), kjer je bila aktivirana celotna javna gasilska služba Mestne občine Kranj, objekt pa je kljub trudu v celoti pogorel. Vse intervencije naših gasilcev so bile uspešne, saj so bile izvedene brez večjih napak, in kar je najbolj pomembno, da so se vsi vrnili domov zdravi. Tako kot vsa leta do sedaj bomo tudi letos organizirali gasilsko veselico na Kokrici, ki bo 9. in 10. junija pred Supermarketom Mercator Kokrica. Prav tako bomo na Kokrici priredili že 31. Memorial ustanovnih članov PGD Kokrica.

Nikakor ne smemo zanemariti preventivnega delovanja, zato vsako leto priredimo dan odprtih vrat, kjer prav vsem omogočimo ogled opreme, možnost preizkusa gašenja s pravimi ročnimi gasilnimi aparati, omogočen pa je tudi nakup ali servis vaših gasilnih aparatov. Enkrat letno pregledamo tudi vse hidrante v svojem požarnem okolju, le tako smo lahko zares prepričani, da jih v primeru požara lahko uporabimo.

Gasilci Kokrice skozi ves čas skrbimo za strokovna izpopolnjevanja naših operativnih gasilcev in delovanje gasilsko-reševalne opreme. Kar nekaj usposabljanj izvedemo znotraj PGD Kokrica in na nivoju Gasilske zveze MO Kranj. Pohvaliti gre visoko motiviranost naših članov in članic, saj se jih veliko udeležuje tudi usposabljanj v izobraževalnih centrih za zaščito in reševanje RS. Kot društvo skrbimo za pestro dogajanje tudi za tiste najmlajše, ki imajo željo postati operativni gasilci. Ves čas smo namreč prisotni na gasilsko-športnih tekmovanjih v vseh starostnih kategorijah, letos bomo poskušali letvico uspehov dvigniti še višje. Zahvala vsem, ki nas podpirate in nam stojite ob strani, saj smo le s povezovanjem v lokalni skupnosti lahko uspešni in celo presežemo zastavljene cilje.

Za konec še prijazno vabilo, da se nam pridružite, tako otroci kot tudi odrasli, veseli bomo vsakega novega člana ali članice.

Aljoša Močnik

Delamo »na polno« in brez omejitev

Vabljeni, da se udeležite že pripravljenih izletov Društva upokojencev Kokrica na Kozjansko in v Slovenske gorice in izkusite prijetna izletniška doživetja.

Od zadnjega izida Vaščana je minilo že kar nekaj časa in priznam, da sem se za pisanje kar težko odločil.

Letos smo z delom v Društvu upokojencev Kokrica, lahko rečem, začeli na »polno« in brez omejitev. To se je poznalo tudi pri udeležbi na zboru članov, ki ste se ga udeležili v res velikem številu. Naj bo tako tudi v prihodnje.

Na zboru je bil predstavljen tudi plan dela za letošnje leto. Kaj smo že postorili, ne bom ponavljal, se pa ozrimo naprej, predvsem k dvema izletoma, ki sta že dogovorjena oziroma pripravljena za izvedbo. Če bo do izvedbe prišlo, je odvisno predvsem od vas, ampak glede na udeležbo na zadnjih izletih verjamem, da nam bo kljub cenam, ki so kar konkretno poskočile, uspelo napolniti avtobus. Da se boste lažje odločili, naj vam posredujem nekaj podatkov.

Torej prvi izlet bo v petek, 21. aprila, na Kozjansko. Iz njihove široke ponudbe upam, da mi je uspelo sestaviti program izleta, kjer bo vsak našel nekaj zase. Je pa problem tudi v tem, da vsi ponudniki storitev v času našega obiska niso prosti. Na plakatih, ki bodo izobešeni na oglasnih deskah, kakor tudi po elektronski pošti bom program opisal malo obširneje. Naj samo omenim, da bomo obiskali Pilštanj, Kukovičičev mlin, kosili v Kozjanskem dvoru, obiskali pa bomo tudi trg Podsreda in grad Podsreda.

Drugi izlet bo v petek, 16. junija, na katerem bomo obiskali Slovenske gorice. Tudi tu imajo bogato naravno in kulturno dediščino ter izročila starih navad in običajev. Mislim, da je to

Pohod po Preddvoru in okolici / Foto: Silva Jerše

zadosten razlog, da spoznamo še te kraje. Iz njihove ponudbe sem sestavil izlet, za katerega upam, da vam bo všeč. Za namig naj povem, da se bo naše potepanje začelo na izletniški kmetiji, kjer nas bodo pogostili z okusnim kmečkim zajtrkom. Sledi obisk gradu Cmurek in ogled razstave na njem. Pripravili nam bodo tudi degustacijo vin. Če bo vodostaj Mure primeren, se bomo z »brodom« zapeljali na avstrijsko stran. V bližini si bomo ogledali še romarsko cerkev Marije Snežne in še kaj. Da se domov ne bomo vrnili lačni, se bo naše potepanje zaključilo tam, kjer smo začeli, torej na izletniški kmetiji z bogatim kmečkim kosilom.

Že naprej vas vabim, da se izletov udeležite in izkusite prijetna izletniška doživetja. Če pa bo še kaj prostih mest, lahko povabite tudi prijatelje ali znance.

Seveda pa bodo vse planirane društvene aktivnosti potekale čez celo leto, o njih vas bomo sproti obveščali. Za še boljšo obveščenost bi prosil tiste, ki imate elektronske naslove in nam jih mogoče še niste zaupali, da nam jih posredujete, saj boste tako o vseh dogodkih obveščeni.

Bodimo zdravi in čim več druženja vam želimo.

Marjan Jerše, predsednik

Kdo je kaj v poplavi informacij

Pozabljamo na domač izvor vsebin in informacij ali pa po domače, kaj bi Gorenjci brez svoje regionalne televizije, saj vsak želi pogledati, kaj se dogaja dobrega na domačih tleh.

Dandanašnji proizvajalci informacij so prave tovarne vseh mogočih vsebin. Posledično nas poplavlja z uporabo instagramov, facebookov, whatsappov, vibrov, toktokov in še kupček manj množičnih portalčkov, seveda povsem tujih. Ob tem pozabljamo na domač izvor vsebin in informacij ali pa po domače, kaj bi Gorenjci brez svoje regionalne televizije, saj vsak želi pogledati, kaj se dogaja dobrega na domačih tleh. Prav Gorenjska televizija – GTV pa je tista, ki že 33 let skrbi za informiranost, ustvarja in razširja regionalne programske televizijske vsebine s pozitivno naravnostjo, soustvarja javno mnenje in spodbuja družbeno odgovornost.

Na njihovem programu velja pohvaliti zlasti vsakodnevne informativne in gospodarske vsebine, tudi kulturne in okoljske, veliko pa je tudi športnih povzetkov, otroških in mladinskih oddaj. Kmalu bodo na sporedu že sedemtisoča Gorenjska poročila, ki so še posebno gorenjska in s pridihom zanimivih terenskih prispevkov. Še posebno radi gledate tudi zdravstvene oddaje, tedensko oddajo Aktualno in številne predstavitve mnogih obrti in poklicev, starodavnih običajev, uspehov naših športnikov ...

Z objektivnim poročanjem in vedno aktualnimi prispevki so si pridobili veliko naklonjenost gledalcev po vsej Gorenjski in kar po vsej Sloveniji in svetu, saj se lahko gleda kjerkoli. Prizadevajo si, da v do-

move prinašajo aktualne informacije o srčnih, poštenih in sposobnih ljudeh po vsej regiji, radi pa sodelujejo tudi v projektih, da stopimo skupaj in naredimo nekaj dobrega za ljudi v stiski. S TV-programom skušajo vrniti vero v lepši in prijetnejši jutri.

Vodilo programa mora biti kakovost, odzivnost in natančnost za-trjujejo v uredništvu, ki ga sestavlja več 10 sodelavcev in vas vabijo med profesionalne ali amaterske soustvarjalce. Zato potrebujete le svoj mobilce.

Pri snovanju oddaj že vrsto let uspešno sodelujejo z mnogimi gorenjskimi občinami, kulturnimi organizacijami, izobraževalnimi ustanovami, gospodarskimi subjekti, zdravstvenimi institucijami ter še posebno krajevnimi skupnostmi in številnimi društvi, ki jih v svojem programu redno predstavljajo. S svojim dolgoletnim uspešnim delovanjem si je GTV – Gorenjska televizija ustvarila širok krog rednih gledalcev po vsej regiji.

Televizija ostaja kljub poplavi medijev zvesta lokalnemu, regionalnemu okolju, sledi sodobnim trendom digitalizacije, je inovativna, povezovalna ter dinamična televizija gorenjske pokrajine in nastala je ravno v naši krajevni skupnosti davnega leta 1987 s prvo oddajo o pticah Bobovskih jezerc (glej Vaščan, nov. 2020).

Iztok Škofic

Slovensko narodno gledališče Kranj

Eden od ustanovnih članov Društva SNG Kranj je dipl. gledališki in filmski igralec Igor Korošec z Mlake, ki je tudi predsednik društva ter umetniški vodja.

Kulturno-umetniško društvo Slovensko narodno gledališče Kranj (Društvo SNG Kranj) je nastalo leta 2022 z namenom, da omogoči sodelovanje v tujini diplomiranih slovenskih filmskih in gledaliških umetnikov z domačimi ustvarjalci na tem področju, bodisi profesionalci ali amaterji. V sodelovanju z različnimi umetniki bomo s svojim delom povezovali lokalno in globalno skupnost. V srca ljudi bomo sadili veselje do uprizoritvene umetnosti, sprejemali njihovo individualnost, jih motivirali ter jim vliвали optimizem. S tem bomo krepili skupnosti in vzdrževali mostove med njimi.

Eden od ustanovnih članov Društva SNG Kranj je dipl. gledališki in filmski igralec Igor Korošec, ki je tudi predsednik društva ter umetniški vodja. Igor je študiral igralsvo v Rusiji, nakar je nekaj let igral v SLG Celje ter kot gost v MGL. Leta 1996 ga je pot odnesla v Hollywood, kjer je 22 let živel in delal kot igralec, režiser, producent, agent, direktor kastinga, univerzitetni profesor. S korono se je vrnil na rodno Mlako. Igor verjame, da je umetnost odsev družbenih sprememb in obratno. Z Društvom SNG Kranj želi ohraniti klasično interpretacijo gledaliških in filmskih besedil, ki je razumljiva najširši množici občinstva.

Od ustanovitve je društvo že uspelo postaviti na oder komedijo Mikhaile Heifetca Jesenski rokenrol, v kateri igrata diplomirana igralca Nadja Strajnar Zadnik in Igor Korošec. Predstava je imela v letu 2022 v Kulturnem domu na Kokrici štiri ponovitve in gostovala širom Slovenije. Leto 2023 pa je društvo ponudilo igralski tečaj učencem Osnovne šole Franceta Prešerna – podružnica Kokrica ter otrokom iz Kranja in okolice. Poleg tega smo s tako imenovanim Gledališko-filmskim laboratorijem odprli vrata ustvarjalcem iz cele Slovenije. Prav zaradi tega se je od februarja letos našemu društvu pridružilo skoraj štirideset novih članov.

Iz predstave Mikhaile Heifetca Jesenski rock'n'roll / Foto: SNG Kranj

Z zadnjega srečanja Gledališko-filmskega laboratorija / Foto: arhiv SNG Kranj

Igor Korošec / Foto: arhiv SNG Kranj

Na svojih srečanjih, ki potekajo dvakrat mesečno v KD Kokrica, trenutno razvijamo kar nekaj različnih scenarijev za filme (o Udin borštu, komično nanizanko ter komični resničnostni šov, ki bo povezoval mlade in starejše v naši skupnosti). Premiere filmov predvidevamo za letošnjo jesen. Poleg tega pa pripravljamo tudi dva gledališka abonmaja: otroškega in odraslega. Oba naj bi se odvijala v Kulturnem domu na Kokrici. Predstave otroškega abonmaja bodo predvidoma vsako prvo soboto v mesecu (začenši septembra 2023 in vse do junija 2024). Našo prvo sezono bo vseboval deset predstav, ki bodo tako domače kot gostujoče.

Odrasli abonma bo vseboval pet predstav – komedij (predvidoma oktobra, decembra, februarja, marca in maja). K sodelovanju želimo povabiti tudi izbrane uspešnice iz znanih slovenskih

gledališč, kot so Špas teater, King Kong teater itd. Če so vas abonmajske predstave v drugih slovenskih profesionalnih gledališčih razočarale, se mi zavezujemo, da to popravimo. Zavezujemo se, da bodo predstave primerne za vse. Abonma bo sredi maja razpisana na naši spletni strani sng-kr.com, kjer bo na voljo tudi spletna prodaja. Vse tiste, ki ne uporabljate interneta, pa vas bodo k vpisu abonmaja povabili plakati na oglasnih deskah širom naše krajevne skupnosti, vstopnice pa bodo na voljo tudi v KD Kokrica.

Društvo SNG Kranj tudi vabi vaščane vseh starosti, da se nam pridružijo in sodelujejo pri ustvarjanju bodisi na ali za odrom oz. pred kamero ali za njo. Le ko stopimo skupaj kot narod, lahko delamo stvaritve za narod.

Igor Korošec,
predsednik in umetniški vodja

Narod brez zgodovinskega spomina nima prihodnosti

Na devetem zimskem pohodu in spominski slovesnosti ob 78. obletnici smrti Alojza Dežmana - Branka v dolini Lobnice nad Kokro

V soboto, 14. januarja, ob 9. uri se je večina udeležencev 9. zimskega pohoda in spominske slovesnosti ob 78. obletnici smrti vodje partizanske tehnike Jošt Lojzeta Dežmana - Branka zbrala na parkirnem prostoru pred gostiščem Dežman na Mlaki pri Kranju, od koder je s svojimi vozili odšla v dolino Kokre, kjer so nato ob vhodu v stransko dolino Lobnice parkirali svoja vozila in nadaljevali pohod po tri kilometre dolgi gozdni cesti, ki poteka po levem bregu doline Lobnice ob potoku Vobenca do gozdarskega obračališča v neposredni bližini lokacije slovesnosti. Okoli 10.45 se je nato 38 pohodnikov iz vrst članic ZB NOB Kranj, PVD Sever Gorenjska in iz drugih krajev Slovenije s praporščakoma v pohodni koloni napotilo do spominskega obeležja padlemu vodji partizanske tehnike Jošt Lojzetu Dežmanu - Branku, ki ga je KO BZV NOB Kokrica v avgustu 2014 postavila in odkrila v njegov spomin.

Spominsko slovesnost je povezoval Brane Virant, podpredsednik KO BZV NOB Kokrica in ZB NOB Kranj ter vodja odbora Škofja Loka (PVD Sever Gorenjska). V kulturnem delu programa, ki je bil skoraj v celoti posvečen 79. obletnici smrti oziroma letu partizanskega pesnika in narodnega heroja Karla Destovnika - Kajuha, pa so sodelovali recitatorji Nuša Nikšič Pentek, Tine Miklavžič in Miroslav Zelnik. Sodelovali so tudi vsi pohodniki, ki so ob zaključku spominske slovesnosti družno zapeli še nekaj partizanskih pesmi.

Po kratkem uvodu in pozdravnem nagovoru pohodnikov je povezovalec opisal pomen partizanske tehnike Jošt. Na njegov poziv so se nato pohodniki s spoštljivim trenutkom tišine poklonili spomenu na vse padle partizanske borce v NOB.

Kot slavnostni govornik je nastopil Damjan Renko, podpredsednik PVD Sever Gorenjska in predsednik nadzornega odbora KO BZV NOB Kokrica, ki je po uvodnem pozdravu pohodnikov dejal: »V posebno čast mi je, da vam lahko danes spregovorim o dogajanju, ki se je na tem kraju spomina odvijalo 12 let pred mojim rojstvom. Zbrali smo se zaradi zvestobe narodovega uporniškega izročila in zaradi sporočilnosti dejanj NOB, ki so med 2. svetovno vojno zavarovala fizični in kulturni obstoj slovenskega naroda. Na koščkih slovenske zemlje, kot je ta, se spominjamo dejanj junakov, ki so morali umreti kot žrtve nacifašističnega nasilja. Kot veste, je na tem mestu v letih 1943–1945 delovala ilegalna partizanska tehnika Jošt, ki jo je v njenem najbolj burnem obdobju vodil naš sokrajan Alojz Dežman - Branko, ki je za to domovino praktično že na pragu svobode dal največ, kar je imel, svoje življenje, ter se s tem dejanjem zapisal med največje junake slovenskega naroda.«

Govorec je nato opisal tragično jutro 13. januarja 1945, ko je zaradi izdaje enega od domačih izdajalcev domobranska enota iz Tupalič napadla tehniko Jošt in pri tem ubila njenega vodjo Lojzeta Dežmana - Branka in ujela partizanko Angelco Šmid -Tatjana ter tehniko nato zažgala. V zaključnem delu govora pa je govorec poudaril: »Slovenski narod se ni uklonil leta 1941 niti leta 1991, še manj pa leta 2021, ko se nismo uklonili vodnemu topu in solzivcu, niti ne bomo poklekili v prihodnosti. Smo in ostajamo pokončen narod, saj je ta naša domovina edini krvavo priborjeni dom naših zavednih prednikov, ki so ga dolžne z vsemi sredstvi in močmi braniti tudi sedanje in bodoče generacije tega naroda. Ob spoštljivih mislih na vrednote NOB in vrednote osamo-

svojitvene vojne 1991 je treba iskati poti naprej. Ob trenutkih, kot je današnje spominjanje na uničenje tehnike Jošt, nam misel zatava tudi na t. i. slovensko spravo. Osebnostno menim, da so se mrtvi med sabo spravili že davno. Vsi, prav vsi umrli, ne glede na to, na kateri strani so bili v vojni, pa si zaslužijo vsaj svoj grob z napisom, sočutje in spoštljiv prižig svečke. Vsak od njih je bil otrok nekoga; mame, očetje, bratje, sestre ... in za vsakim od teh je nekdo žaloval. Menim, da se generacijam, rojenim po 2. svetovni vojni, ni treba spraviti, saj te nikomur niso ničesar storile. Seveda pa v nobenem primeru ne smemo odstopati od stališča, da za izdajo in kolaboracijo s fašizmom in nacizmom ni opravičila, sploh pa ne ob upoštevanju dejstva, da ideološki zagovorniki kolaboracije nočejo jasno priznati, se zanjo pokesati ali opravičiti ter je obžalovati. V naši družbi, žal, v zadnjih dveh desetletjih vlada vedno večja erozija moralnih in družbenih norm. Nekateri novodobni lažni preroki partizanske borbe, ki so se borili za svobodo in boljše življenje, vedno pogosteje poimenujejo z zaničevalnimi izrazi. Še živenci nekdanji sodelavci okupatorjev in njihovi sledilci si upajo danes z lažnivim potvarjanjem polpretekle zgodovine blatiti in kriminalizirati NOB ter poskušajo spremeniti njegove borbe in heroje v zločince in morilce. Hkrati pa seveda želijo okupatorjeve sodelavce, ki so za judežve denarje obrnili puške proti lastnemu narodu, z zlorabo pietetnega načela povzdigniti v borce za slovenstvo in svobodo. Pri tem so najglasnejši tisti, ki so ta krvavi denar zaslužili v okupatorjevih vrstah in so v njihovi pekel in povojno maščevanje preživeli. V vojni vrsti pa so tisti, ki nimajo pojma, kaj se je dogajalo v tistem času, in se zaradi današnjih koristljubnih osebnih ali političnih interesov priklanjajo medvojni kolaboraciji ter zlorabljujejo usodo mrtvih.

Prepričan sem tudi, da so časi minule avtoritarne strahovlade zgodba, ki se ne sme nikoli več ponoviti, saj bi nas pahnila v čase, ki jih je ta narod že preživel. Nasilje in ustrahovanje množic s policijskimi specialnimi enotami in vodnim topom ni demokratična pot, ki smo jo kot narod prehodili v letih 1989/1991. Spomnimo se mladih, organiziranih v civilno družbo, ki so na lanskih aprilskih splošnih volitvah odločilno vplivali na njihov izid. Tudi partizanski boj je temeljil na mladih in hrabrih ljudeh, ki jim svoboda ni bila podarjena, zanj so premnogi dali svoja življenja. Danes imamo novo vlado, ki svoje vodenje postavlja na zdravih temeljih. Ne vlada avtoritarno in ne preganja civilne družbe, ker ji ta nastavlja ogledalo, protestira ali zahteva javnost dela in zagovarja demokratične procese v vseh družbenih porah življenja.

Zimskega pohoda in spominske slovesnosti ob 78. obletnici smrti vodje partizanske tehnike Jošt Lojzeta Dežmana - Branka se je udeležilo 38 pohodnikov. / Foto: Damjan Renko

Zmaga nad delitvami iz preteklosti bo predvsem v dobrobit prihodnjih generacij, kar je vsekakor vredno napora nas vseh. Pri tem nas ne smejo ustaviti minuli poskusi izrivanja naše organizacije iz narodovega spomina, nizkotni in bedni poskusi prepovedi delovanja zveze borcev, kvazipomirjanje med »zločinsko« partizansko in »demokratično avantgardno« stranjo in niti vandaliziranje spominskih obeležij NOB, pri čemer naj bi šlo le za razliko v mišljenju oziroma v ideologiji. Vztrajajmo na tej poti in ne dovolimo, da bi bili v naši družbi in v našem skupnem življenju odrešeniki tisti, ki nam pridigajo o sovraštvu. In čisto na koncu le še klic: narod brez zgodovinskega spomina nima prihodnosti!«

Pred zaključkom spominske slovesnosti se je Lojze Dežman mlajši, sin padlega partizana Lojzeta Dežmana - Branka, v svojem imenu toplo zahvalil KO BZV NOB Kokrica za vso pomoč pri organiziranju slovesnosti in ohranjanju spomina na njegovega očeta partizana. Ob zaključku slovesnosti se je povezovalc v imenu organizatorja zahvalil še vsem praporščakom, nastopajočim in govorcem ter pohodnikom za udeležbo na pohodu in njihovo petje. Dejanski zaključek pohoda pa se je nato zgodil na že omenjenem bližnjem gozdarskem obračališču ob krajšem tovariškem druženju in skromni pogostitvi, ki jo je organiziral Alojz Dežman skupaj s svojo partnerko Miro Gregorin.

Damjan Renko

Praporščaka ob spomeniku v dolini Lobnice / Foto: Damjan Renko

Za večjo varnost voznikov e-skirojev

V prometu se spet pojavljajo kolesarji, vozniki lahkih motornih vozil, mopedov in motornih koles. Da bi bili vsi udeleženci varni v prometu, vas gorenjski policisti pozivamo k varni rabi električnih skirojev oziroma lahkih motornih vozil (LMV) v prometu. Zaradi svojih konstrukcijskih lastnosti in manjše stabilnosti ter dokaj visokih hitrosti (do 25 km/h) predstavljajo večje tveganje za upo-

rabnike. Vozniki morajo upoštevati, da so ob zaviranju, sploh pri višjih hitrostih, takšna vozila nestabilna. Njihova kolesa so majhna in občutljiva na razne neravnine (razpoke na vozni površini, dvignjene dele na vozni površini, kamenje) in ovire na vozni površini (kamenje), zato so lahko prej podvrženi padcem. Zato je nujno, da se vozniki LMV teh tveganj zavedajo, da poznajo prometna pravila ter jih

upoštevajo ter da poskrbijo za lastno varnost tudi z uporabo zaščitne čelade in so vidni v prometu.

Vozniki LMV morajo v prometu voziti po površinah, namenjenim kolesarjem. Kjer teh površin ni, morajo voziti ob desnem robu smernega vozišča ceste v naselju, kjer je najvišja dovoljena hitrost vožnje do 50 kilometrov na uro. Pravila, ki veljajo za kolesarje, se smiselno uporabljajo tudi za voznike LMV. Izven naselja ob robu ceste LMV niso dovoljena. LMV smejo voziti odrasle osebe, ki jih znajo uporabljati v skladu z navodili proizvajalca in upoštevajo pravila varne vožnje. Po zakonu sme tako vozilo voziti tudi otrok, starejši od 12 let, ki ima pri sebi kolesarsko izkaznico. Priporočamo, da voznik LMV v varnem okolju (igrišče, ograjeno dvorišče) pridobiva začetne izkušnje upravljanja vozila.

Vozniki LMV naj med vožnjo ne uporabljajo slušalk ali mobilnega telefona, saj to odvrta pozornost od dogajanja v prometu in je po zakonu tudi prepovedano. Tako zlahka spregledajo pešca, otroka, starejšega udeleženca ali druge izpostavljene skupine udeležencev.

Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti mora voznik LMV imeti na sprednji strani prižgan žaromet za osvetljevanje ceste, ki oddaja belo svetlobo, na zadnji strani pa pozicijsko svetilko, ki oddaja rdečo svetlobo. Na zadnji strani mora imeti nameščen rdeč odsevnik, na obeh straneh pa rumene ali oranžne bočne odsevnik.

Primož Skumavec,
pomočnik načelnika PP Kranj

Za voznike e-skirojev in drugih lahkih motornih vozil se smiselno uporabljajo pravila, ki veljajo za kolesarje. / Foto: Tina Dokl

Na Kokrici je mamut

Ko sem se sprehajala po Kokrici, sem zagledala mamuta. Bil je siv in star, a zelo prijazen in vesel. Spoprijateljila sva se in postala najboljša prijateljca. Pokazala sem mu našo šolo in igrišče, gozd, Čukovo jamo, Krokodilnico, naravo, ranč, kulturni dom in igrala. Bilo mu je zelo všeč. Povedala sem mu, da imamo tukaj dobre športnike. Najbolj mu je bila všeč naša šola. **Manca**

K nam je prišel mamut z velikimi okli. Rada bi mu razkazala svoj dom, šolo, kulturni dom, naravo, igrišče, lep razgled, polja in Krokodilnico. Ogleдал bi si Čukovo jamo, kip mamuta, igrala in gozd. Potem bi odšla z mamutom na ranč. Skupaj bi odšla v šolo in se učila. Ko bi prišla domov, bi naredila domačo nalogo. Po domači nalogi bi šla na igrala. Ko bi se naigrala, bi šla nabirat koruzo. Nato bi se odpravila na Čukovo jamo in v gozd na sprehod. **Kiara**

Če bi k nam prišel mamut, bi mu pokazala lepo zlato rumeno polje in drevesa, visoka kot hiša, ali manekenko, ki gre ravnokar na modno revijo! Potem bi se šla igrat na drevesno hiško, ki jo delam s prijateljci v gozdu. Ko bi prišla domov, bi mamuta skrila v garažo, zato ker bi mami znorela, saj znori, če vidi eno samcato dlako v dnevni sobi. **Emu**

Če bi k nam prišel mamut, bi mu pokazala vse, kar poznam. Pokazala bi mu gozd, igrala in šolo in bi mu povedala, da hodim v to šolo, potem pa frizerja, cvetličarja in Čukovo jamo. Ko bi šla na Čukovo jamo, bi se šla kopat. Ko bi se skopala, bi mu pokazala Krokodilnico. Potem mi šla nazaj in mu pokazala mamutovo krožno križišče, igrišče in polja. Na koncu bi mi zagotovo rekel, da je Kokrica lepa. Ko bi šel, bi se mi zahvalil, da sem mu razkazala Kokrico. Ajda

Živel je mamut, ki je umrl, in njegovo kost so našli na Kokrici. Le eno kost so našli. Dali so jo v muzej, kjer je še zmeraj. Zato je mamut za Kokrico značilen. In tudi radi imamo mamute. Njegov kip je na našem krožnem križišču. Na Kokrici pa imamo tudi veliko narave in gozdov. Imamo veliko igrišč in igral. Imamo polja, trgovine, ranč, Krokodilnico in dobre športnike, podružnico in lep razgled. **Patricia**

Krožišče na Kokrici, Gabriel, 4. c

Nekoč pred davnimi časi je živel mamut, a zdaj ne živi več. Če bi bil živ, bi se otroci z njim igrali, skakali, se lovili in kričali. Mamuta imam tako rada, da bi ga povabila, da pri meni prespi. Mami bi nama postlala. Mamut bi prišel in naslednji dan odšel z mano v šolo. Popoldne bi mu razkazala Kokrico. Mamutu je všeč njegov kip. Ne bi mu bile všeč trgovine. Ko bi bila ura osem, bi šla spat. **Tisa**

Nekega dne je k nam prišel mamut. Emo in mene je nesel na hrbtu. Z Emo sva opazili, da je zelo prijazen. Imel je dva okla. Njegov hrbet je bil temno rjav in kosmat. Z Emo sva mu dali ime Tuti. Bil je zelo velik in lep. **Lenja**

Učenci 3. c

Mamut na Kokrici

*Neža je na sprehod odšla,
na Kokrici mimo mamuta.
A kmalu ugotovila je,
da mamut odnesel noge je.
Videla ga je pri vojašnici
strumno korakati iz svoje vasi.
Rekla je: »Hej mamut! Kam hitiš?
Mene strašiš.
Grem na počitnice se malo spočit.
Pridem potem spet na Kokrico,
promet uredit.*

Olivia, 4. č

Rad/a imam Kokrico

Kokrica mi je všeč zaradi tega, ker tukaj živim. Imamo zelo veliko gozdov in velika polja. Imamo Čukovo jamo in Krokodilnico. Po šoli se igramo na igralih ali na dvorišču. Poleg igral imamo tudi mamuta in podružnično šolo. Ob mamutu je gostilna z indijanki. Na Kokrici smo dobri športniki.

Neža, 3. c

Na Kokrici je pred 50 leti zrasla šola. Ima veliko trave in to mi je všeč, ker lahko igramo nogomet in se igramo. Imamo tudi veliko košarkarsko igrišče in se lahko igramo med dvema ognjema in lahko igramo košarko. Ko pada dež, smo noter. Imamo srednje veliko šolo, v kateri je tudi telovadnica, kar mi je tudi všeč.

Tilen, 4. č

Kokrica je lepa vas. Ima zelo veliko prebivalcev. Ima šolo, Mercator, gasilski dom, kulturni dom, cerkev in veliko gostiln. Kokrica ima tudi jahalno šolo za prosti čas. Na Kokrici teče tudi reka Kokrica. **Tonija, 4. č**

Kokrica je čudovita vas. Ima krožišče z mamutom, kulturni dom, kjer se dogajajo čudovite predstave, šolo, jahalno šolo in cerkev, kamor hodim k verouku. V vasi je tudi gasilski dom in tri gostilne ter trgovina. Moj dom stoji na Mlaki, ki je sosednja vas. **Jerca, 4. č**

Kokrica je zelo lepa vas. Ima lepo šolo. V vasi so kar štiri gostilne. Zelo popularno je krožno križišče, na njem je mamut. Poleti, ko je vroče, se hladimo v Čukovem bajerju, pozimi pa so na ledu drsalci. Bajer je tudi zanimiv za ribiče.

Monika, 4. č

Daris, 4. č

Kokrica

*Kokrica je lepa,
sonce jo greje,
voda hladi,
zato vsa cveti.
Polna voda,
čarobnih travnikov
in živali povsod,
zato tako lepa je,
naša Kokrica.
Barvita kot mavrica,
vsa se smeji,
ko nastopi njen novi dan.*

Korak za korakom do zelenih ciljev

Na podružnični šoli na Kokrici se že vrsto let srečujemo s prostorsko stisko, zato z nestrpnostjo pričakujemo rekonstrukcijo in dozidavo objekta.

V preteklosti se je šola prilagajala spreminjajočim se potrebam prebivalstva. Ko se je povečalo število predšolskih otrok, se je odprl še tretji oddelek vrtca, zato smo eno od učilnic preuredili v igralnico, pisarno pa v učilnico, v kateri je bilo prostora samo za dvanajst učencev. Zaradi vse večjega števila šolskih otrok se je po dveh letih ponovno iskala nova rešitev, učilnica se je preuredila v knjižnico. Prostorski problem pa je postajal iz leta v leto večji. Zaradi povečanja števila učencev in neustreznih pogojev se je v lanskem šolskem letu starejša skupina vrtca, ki je od leta 2011 uporabljala eno izmed učilnic v spodnjem hodniku, preselila v prostore, ki smo jih uporabljali učitelji, ki pa za predšolsko dejavnost niso najbolj ustrezni. Prostor, ki je služil kot manjša učilnica, se je preuredil v zbornico, učitelji pa smo ostali brez sanitarij v zgornjem nadstropju in kabinetu.

Pogoji na podružničnih šolah so specifični. Naša pa se od večine razlikuje še po tem, da smo ena izmed večjih šol, saj imamo deset oddelkov šolskih otrok in tri oddelke vrtčevskih otrok, kar pomeni, da moramo izpeljati pouk in ostale dejavnosti za 195 šolskih otrok in 67 vrtčevskih otrok.

Vsa leta se trudimo, da uvajamo nekaj novega. Poskušamo izkoristiti podeželsko okolje, ki otrokom in zaposlenim omogoča drugačne možnosti delovanja v primerjavi z urbanim okoljem. Vztrajali bomo in poskušali izkoristiti čim več priložnosti. Ker se nam obeta do konca septembra 2025 realizacija prve faze investicijskega projekta, ki vključuje rekonstrukcijo in dozidavo, kar pomeni povečanje za dve igralnici s terasami in dve novi učilnici, z večjim optimizmom zremo v prihodnost. V drugi fazi pa upamo na novo telovadnico in rekonstrukcijo učilnic s pripadajočo infrastrukturo.

Gasilski avto, Tanja, 3. č

Zavedamo se, da se nič ne zgodi z danes na jutri, zato bomo še naprej stremeli k dobrim odnosom z lokalno skupnostjo, s ponosom praznovali 50-letnico v tem letu ter prostorskim težavam kljubovali s kakovostnim poukom in dobro voljo.

Petra Žontar, pomočnica ravnateljca

Kaj nam je na Kokrici všeč

Predšolski otroci se dnevno veselijo trenutkov, ko zapustijo prostore igralnic in se z vzgojiteljicami podajo na potep v bližnje okolice. Na vprašanje, kateri koticiki Kokrice so jim najbolj všeč, so odgovorili:

»Meni je najbolj všeč mamut na hribčku ceste, ker ima dobro okostje in je res fejest velik.« (Maj, 5 let)

»Na Kokrici je najboljš' trgovina Mercator, ker tam kupujemo ta dobre stvari za jest'.« (Nace, 6 let)

»Meni je najbolj všeč avtobusna postaja, ker lahko na njej počakaš na avtobus.« (Brina, 6 let)

»Všeč mi je gasilski dom, ker je b'la tam enkrat ena akcija, pa smo fantje ogenj gasil'.« (Jaka, 5 let)

»Meni so pa najboljša igrala blizu tiste trgovine, v kateri imajo rože.« (Enej, 4 leta)

»Na Kokrici je najboljša stvar gozd. Z mojim kužkom rada tečeva tam.« (Ian, 5 let)

»Jaz pa grem z Markom rada na jezerček. Tam so račke, pa voda.« (Tara, 4 leta)

GORENJSKI GLAS V VSAK DOM NA GORENJSKEM

14 dni brezplačnega časopisa

Akcija 14 dni brezplačnega časopisa je namenjena vsem, ki Gorenjskega glasa še ne poznate ali ga kupujete v prosti prodaji. Podatke za dostavo pošljite na narocnine@g-glas.si ali pokličite 051/682 217. Po preteku 14-dnevnega obdobja vam časopisa ne bomo več pošiljali, vas bomo pa poklicali, povprašali za mnenje in predstavili pogoje za naročnino.

Pridružite se naši veliki družini naročnikov, ne bo vam žal!

V akciji ne morejo sodelovati obstoječi naročniki in tisti, ki živijo na istem naslovu kot naročnik. Prav tako ne morejo sodelovati tisti, ki so obdobje brezplačne naročnine v zadnjem letu že izkoristili.

Gorenjski Glas
www.gorenjskiglas.si

Gorenjski glas je najbolj bran regionalni časopis v Sloveniji.

Naša podružnica na Kokrici

Na naši podružnični šoli smo si zadali cilj izboljšati šolsko klimo in posledično narediti šolski vsakdan prijetnejši. Še vedno pa obstaja kar nekaj šibkih točk.

Kulturno obarvan mesec februar nas je spodbudil, da poleg ozaveščene rabe slovenskega jezika in zavedanja pomembnosti umetniških del za naš narodni obstoj nadgradimo tudi našo vsakodnevno kulturo, obzир za drugega človeka, pozornost do samega sebe in posledično vplivamo na grajenje prijaznejše družbe, katere del smo tudi sami.

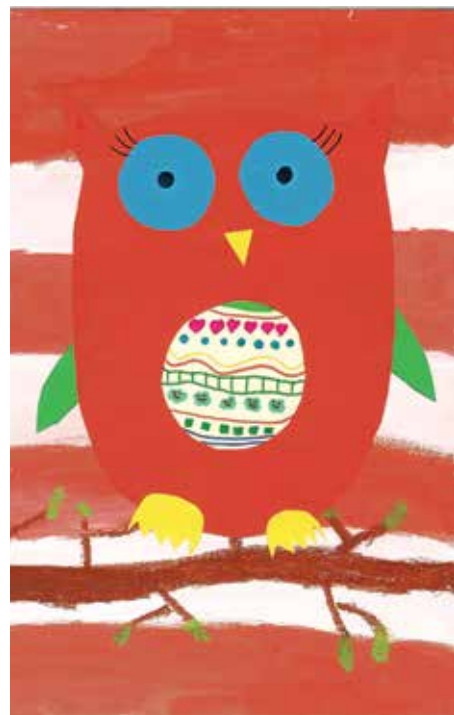
Naši otroci v šoli preživijo precej časa, nekateri od zgodnjega jutra in vse tja do poznega popoldneva, kar pozimi pomeni skoraj ves svetli del dneva. Šola tako poleg poglobitve izobraževalne večkrat odigra tudi vzgojno funkcijo, seveda v želji privzgojiti odgovorno prevzemanje nalog, ki jih pred mlade postavlja življenje.

Tako smo si na naši podružnici zadali cilj izboljšati šolsko klimo in posledično narediti šolski vsakdan prijetnejši. Ker so otroci pogosto doma pozabljali šolske copate, kar v mrzlih zimskih dneh z obutimi snežno belimi nogavicami ni ravno najboljša ideja, smo se odločili, da bomo beležili, kateremu razredu uspe najbolj vestno in redno nositi copate. Dejavnost smo nadgradili z ocenjevanjem uredjenosti garderob in omaric, saj se je zgodilo, da so bunde in čevlji ležali vsevprek. Po dveh mesecih lahko vsi skupaj potrdimo, da se je

stanje precej izboljšalo, saj so čevlji večinoma v ravni liniji, bunde in jakne pa vzorno visijo na obešalnikih. S plakati in kratkimi sporočili drug drugega opozarjamo, da po šoli hodimo počasi in tiho, da smeti sodijo v koš in da za stvari, ki jih uporabljamo, skrbimo, kot bi bile naše ter jih nepoškodovane vrnemo tja, kamor spadajo. Za popestritev pouka in spodbudo pri branju smo našli nekaj dobrih bralcev, ki učencem prve triade berejo kratke zgodbe in pravljice. S tem si krepijo samozavest in odganjajo strah pred nastopanjem, v mlajših pa spodbudimo nekaj motivacije za branje.

Seveda so vse te aktivnosti le majhna kapljica v morje, ki ga predstavlja šolski prostor. Brez podpore domačega okolja bomo težko gradili prijaznejšo skupnost. Še vedno obstaja kar nekaj šibkih točk, ki se kot Sizičova skala kotalijo nazaj na začetek. Od glasnega in nepotrebnega kričanja do neprimernih zmerljivk, ki kar zabolijo, ko priletijo iz otroških ust. Mogoče pa pomlad prinese kakšno uporabno idejo in rešitev. Naj tudi vam topli sončni žarki in žive pomladne barve narišejo nasmeh na obraz.

Petra Jenko, prof. razrednega pouka

Pisana sova, Tajda, 1. č

Tako so se igrali nekoč

V vrtcu smo se z otroki najstarejše skupine Lisička spraševali, kako so otroci živeli nekoč. Stare čase smo obujali s spoznavanjem in igranjem preprostih iger, kot so As biu na vrt?, Aj Petr doma?, Kopo kuhat, Oltarček, Tičke vagat in druge. Otroci so spoznavali slovensko ljudsko izročilo, prepevali so ljudske pesmi, listali ter prebirali smo ljudsko čtivo. Obudili smo rajalno-plesno igro Marička sedi na kamenu, ki se je le malokdo še spominja. Veselili smo se ob plesih Psiček nima repa več, Požugana, Kačo vit in Ples z metlo. Na stare čase so nas spominjali stari predmeti, ki so jih tudi otroci prinesli od doma. V vrtcu smo se kratkočasili z izdelavo in igranjem starih družabnih iger. Nismo pa pozabili tudi na mlečni močnik, ki smo ga pripravili po receptu naših babic. Oblečeni v preprosta oblačila smo dejavnosti združili v celoto in starše razveselili z nastopom.

Teja Maček

V vrtcu na Kokrici so spoznavali, kako so se otroci igrali nekoč.

Horst Hegewald-Kawich

300 vprašanj o vzgoji psov

- Zakladnica znanja od A do Ž
- Praktični nasveti strokovnjakov

Dodatek: pripomočki za vzgojo

Pes obogati naše življenje - še toliko bolj, če dobro ve, kako se mora v vsakdanjem življenju obnašati. Ta priročnik izčrpno odgovori na vsa vprašanja v zvezi z vzgojo pasjih štirinožcev. Motivacija, šolanje ali zaposlitev - dobili boste veliko uporabnih nasvetov!

Broširana vezava v plastičnem ovitku, 256 strani.
Redna cena priročnika je 16,90 eur. Akcijska cena:

9⁹⁰ EUR

* poština

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Nazorjeva ulica 1 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 ali na narocnine@g-glas.si.

Če želite, da vam jo pošljemo po pošti, se poština zaračuna po ceniku Pošte Slovenije.

Gorenjski Glas

info@lincer.si

Torte za vse priložnosti, čokoladne, sadne, višnjeve, jagodne ... velike in majhne ter različnih oblik. Vse so unikatni izdelki in samo za vas. V ponudbi so tudi torte, piškoti in drugi izdelki brez glutena.

Prodajalna Lincer, Kranj
Grosova ulica 15, 4000 Kranj, Slovenija
04 204 9393

Slaščičarna Lincer, Lesce
Alpska cesta 50, 4248 Lesce, Slovenija
04 530 2900

Delovni čas: pon - pet: od 9.00 do 12.00 in od 13.30 do 19.00, sob: od 9.00 do 12.00 in od 13.30 do 17.00, ned: od 9.00 do 11.00

Slaščičarna Lincer, preizkusite različne okuse

Cvetličarna
CVET

Cvet, d.o.o., Kranj

Cesta na Rupo 18, KOKRICA, 4000 Kranj, tel.: 051 215 059

Vljudno vabljeni v cvetličarno Cvet na Kokrici, kjer imamo pestro ponudbo rezanega cvetja, šopkov, balkonskega cvetja, lončnic ter sadik zelenjave.

Ponujamo vam tudi nasajanje korit in presajanje ter okraševanje dogodkov.

Vas že pričakujemo!

Vaša cvetličarna Cvet

Jedi na žlico, sladice in ponudba »vse vključeno«

Ko si pred leti vprašal prijatelja, kam na nekaj toplega; kje imajo v Kranju ali njegovi ožji okolici kakšno dobro jed na žlico, je bil velikokrat odgovor: gostilna Lakner. Ta sloves je gostilna ohranila do danes. Z novim gospodarjem in najemnikom Marjanom Ovnikom in novo ekipo so seveda prišle tudi nove ideje in ena izmen njih je zagotovo ponudba za skupine »vse vključeno«. Mišljene so skupine v velikosti od dvajset, trideset ljudi in več; vse vključeno pa deluje po principu »all inclusive« sistema, ko sta v ceno vključena izbrana hrana in pijača.

»V osnovi se zgodba pri nas začne z aperitivom iz fraklja, kjer lahko izbirate med različnimi domačimi žganjicami. Zraven postrežemo i. i. pozdrav iz kuhinje, potem na 'dilci' kombinacijo hladnih predjedi, sledi glavna jed – meso ali riba, na koncu pa seveda ponudbo zaokroži še sladica.« razloži Ovnik in doda, da se zgodba zelo lepo 'pelje' ravno v smislu omenjene ponudbe za skupine. V lepem vremenu si lahko omislite piknik za skoraj vsa slavja in pri Laknerju imajo prostorno teraso ter z veseljem prevzamejo njegovo organizacijo. V senci stoletnih kostanjev tako pripravijo sprejem, postrežejo predjed, medtem ko si za glavno jed gostje lahko postrežejo sami z jedmi z žara.

V gostilni Lakner se lahko ustavite tudi sami, v dvoje, z družino; na malici ali kosilu, izberete dnevni trihodni meni, kjer se lahko odločate med predjedjo, mesom

s prilogo in sladico oziroma predjedjo, z ramsteakom ali ribo v tem času in sladico. Tistim, ki so ljubše sestavljene solate – imajo na voljo tudi te. Zagotovo je med njimi najbolj priljubljena klasika: solata s piščancem.

Kosila strežejo med tednom in ob koncih tedna, malice med tednom med 10. in 13. uro. Odprti so vsak dan, vendar ob ponedeljkih med 10. in 15. uro; od torika do petka od 10. do 18. ure, v soboto ter nedeljo odprejo ob 11. uri, zaprejo pa ravno tako ob 18 uri.

»Ob sobotah smo prilagodljivi glede zapiralnega časa; pač glede na rezervacije oziroma kako je neka sobota načrtovana in potem kako se v nadaljevanju odvija. Rezervacije pa so priporočljive, sploh za skupine.«

Menije v gostilni Lakner spreminjajo tedensko, glede na letni čas oziroma sezonsko ponudbo sestavin. Ponudijo tudi kaj posebnega za praznike, kot je to recimo valentinovo. Trenutno so na meniju večkrat enolončnice, bolj ko je bližje pomlad, več bo drugih jedi. Znani so po golažu, pasulju in telečji obari, pa tudi po pariškem pohancu s parmezanom. Namaze pripravljajo sami, delajo bakalar iz dimljene belske postrvi. Znajo k jedi priporočiti vino, vas razvajajo tudi z domačim sokom iz bezga, limone in mete; če si zaželite pivo, tudi to ni problem. Za sladico pa si lahko v teh dneh izberete cimetov mousse z medom in orehi.

Gostilna Lakner
Cesta na Brdo 33
Kokrica
4000 Kranj

Tel. za rez. 031 219 673

www.gostilna-lakner.com
lakner.gostilna@gmail.com

